

det er dog virkelig sørgeligt, at et Menneske, der een Gang i sit Liv har nydt Fattighjælp, skal være afskaaret fra at faa Alderdomsunderstøttelse. Det forekommer mig, at dette Spørgsmaal bør gøres til Genstand for nærmere Undersøgelse, hvis der skal nedsættes Udvalg.

Ikke nu at gøre dette Lovforslag færdigt, fordi der er nedsat en Kommission, synes jeg ikke, der er tilstrækkelig Grund til. Man ved jo slet ikke — ikke med Bestemthed i alt Fald —, om Kommissionen tager hele denne Sag op til Overvejelse. Jeg skal, da dette Forslag har min fulde Sympati, med Glæde støtte det og haaber paa et Resultat helst i denne Samling.

Madsen-Mygdal: Jeg ønsker at gøre en kort Bemærkning i Anledning af de faldne Udtalelser om Kommunalraadens Stilling til Sagen.

Det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (Johnsen) oplyste, at i 1902, da vi sidst havde et lignende Forslag til Behandling, var der 96 Sogneraad, der udtalte sig derimod, og kun et lille Mindretal baade fra By og Land, der udtalte sig for det. Men det høje Ting vil lægge Mærke til, at det i det hele kun er $\frac{1}{11}$ eller $\frac{1}{12}$ af samtlige Landets kommunale Raad — der er jo henimod 1200 Kommunalbestyrelser her i Landet —, der have udtalt sig, medens de aller fleste ikke have gjort det. Jeg nærer ingen Tvivl om, at den sidste ærede Taler (Stilling) har Ret i, at hvis man ønskede en Erklæring af alle Landets Sogneraad og gjorde det til Pligt for dem at udtale sig, vilde de aller fleste af dem slutte sig til den foreliggende Bestemmelse.

C. C. Andersen: Jeg tillader mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Tings Velvillie. Det er indbragt i det andet Ting af mine ærede Partifæller, og Folketinget har enstemmigt givet det sin Tilslutning. Jeg vil udtale Haabet om, at det med den enkelte, humane Bestemmelse, det indeholder, maa blive modtaget med samme Sympati her i Tinget som i Folketinget. Vi have jo tidligere haft Lejlighed til at beskæftige os med et lignende Forslag, nemlig, som allerede anført, ved Behandlingen af det af Regeringen i Samlingen 1901—02 forelagte Lovforslag. Det indeholdt en Bestemmelse som den, der her foreslaas, og den blev den Gang vedtaget i Folketinget, men ikke her i Landstinget, skønt den fra adskillige Sider mødte Sympati. Nu henviste det ærede 2det

Medlem for 8de Kreds (Johnsen) til forskellige Erklæringer, der foreligge fra en Del af Landets Kommunalbestyrelser, men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at disse Erklæringer ere saa gamle, at det ganske sikkert er rigtigt, hvad der allerede er udtalt, at hvis der nu aføskedes de forskellige Kommuner her i Landet saadanne Erklæringer, vilde de komme til at gaa i en helt anden Retning. Jeg vil meget anbefale, at man gennemfører denne humane Bestemmelse, som vil bevirke, at en hel Del hæderlige, fattige Mennesker vil kunne opnaa at komme ind under Alderdomsunderstøttelseslovens Bestemmelser. Lovforslagets Gennemførelse vil tillige bevirke, at Alderdomsunderstøttelsesloven paa dette Punkt bliver bragt i Overensstemmelse med Loven om Fattighjælps Eftergivelse og Loven om Æresoprejsning. Det er jo ganske sikkert urimeligt, at man har Bestemmelser, som stille Forbryderne gunstigere i Samfundet end de fattige. Der er ingen Tvivl om, at en hel Del af de fattige, som her er Tale om, er lige saa hæderlige som alle andre Mennesker i Samfundet. De have kun haft Uheld med Hensyn til Sygdom og Arbejdsløshed, hvilket har bragt dem under Fattigvæsenet. Derfor vil der være god Grund til at imødekomme dette lille Lovforslag, som her foreligger.

Jeg synes ogsaa, at netop i en Samling som denne, der har været saa rig paa Bevillinger til forskellige andre Formaal, Bevillinger til forskellige andre Sider af Samfundet, som ikke trænge, kunde der være Grund for det høje Ting til at tage dette Spørgsmaal under en mere velvillig Overvejelse, end det maaske ellers vilde gøre. Vi havde i Gaar til Behandling et Lovforslag om at yde Pension til en Del Hofembedsmænd. Det er et Lovforslag, som paalægger Statskassen ikke ringe Byrder, som den ikke har nogen som helst Forpligtelse til at bære, og som komme Polk til gode, der slet ikke trænge til at faa nogen Begunstigelse. Ikke desto mindre synes jo dette Lovforslag at blive modtaget med meget stor Velvillie i dette Ting, og jeg vil derfor haabe, at ogsaa det foreliggende Lovforslag, der angaar Folk, som virkelig trænge til at faa rakt en hjælpende Haand, maa blive modtaget med Velvillie her. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig paa det varmeste at anbefale dette Lovforslag til Gennemførelse.

Johnsen: Overfor den sidste ærede Talers Slutningsbemærkning skal jeg kun sige, at det beror paa en Misforstaaelse,